

prima instanță I. Bulhac
instanța de apel N. Cernat
A.Gavrilița
A. Pahopol

dosarul nr.2rc-183/14

DECIZIE

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Vladimir Terzi și Alexandru Terzi, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Terzi și Alexandru Terzi împotriva lui Ion Aramă, intervenientul accesoriu Natalia Aramă cu privire la excluderea asociatului din Societatea cu răspundere limitată „Into”, cererea reconvențională a lui Ion Aramă împotriva lui Vladimir Terzi și Alexandru Terzi intervenientul accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Into” cu privire la constatarea drept rezolvit contractul din 14 octombrie 1997 și excluderea din rândurile asociaților, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014, prin care a fost restituit apelul declarat de către Vladimir Terzi și Alexandru Terzi ca fiind tardiv,

c o n s t a ț ă:

La 28 mai 2012, Vladimir Terzi și Alexandru Terzi au depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Aramă privind excluderea asociatului Ion Aramă din Societatea cu răspundere limitată „Into”.

În motivarea acțiunii Vladimir Terzi a indicat că prin semnarea contractului de fondare a SRL „Into” din 14 octombrie 1997, a cererii de participare ca fondatori în societatea sus numită, a procesului verbal al adunării generale din 25 noiembrie 1997, au fost primiți în calitate de fondatori în societate cu cotele părți în capitalul social a câte 25 %, prin procesul verbal din 25 noiembrie 1997 de majorarea a fondului statutar. Din data de 14 octombrie 1994, în baza hotărârii adunării generale a asociaților SRL „Into”, pârâtul Ion Aramă a fost numit în calitate de administrator al întreprinderii. Consideră că pârâtul deținând funcția de administrator și asociat al societății comerciale SRL „Into” a prejudiciat activitatea întreprinderii. Acțiunile de prejudiciere societății SRL „Into” de către Ion Aramă constau în neconvocarea adunărilor generale solicitate, neînștiințarea asociaților despre petrecerea adunărilor, excluderii ilegale pe Vladimir Terzi și Alexandru Terzi din rândurile asociaților. Ilegalitatea acțiunilor administratorului se probează prin decizia Curții de Apel Economică, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție.

Totodată, au mai menționat că la 29 octombrie 2000 între Alexei Durlescu și pârât, în mod unilateral, fără convocarea adunării generale a asociaților, a fost semnat

contractul de investiție și schimbarea asociaților SRL „Into”, potrivit căruia Alexei Durlescu s-a obligat să transmită în capitalul social al întreprinderii mijloace bănești în sumă de 38500 dolari SUA, finisarea lucrărilor de construcție a stației de alimentare cu petrol din str. Vadul-lui-Vodă, mun. Chișinău, să majoreze fondul statutar al SRL „Into” până la 23000 lei, ceea ce reprezintă 49% din capitalul social al acestuia, să transmită SRL „Into” suma necesară pentru privatizarea terenului aferent SRL „Into”, iar întreprinderea la rîndul sau, s-a obligat să plătească asociatului Alexei Durlescu pentru investițiile efectuate în valoare de 38500 dolari SUA pentru primii trei ani dobânda lunară de 9%, iar pentru următorii ani dobânda de 15%, întru realizarea scopurilor investițiilor realizate.

Prin hotărârea adunării asociaților SRL „Into” din 12 decembrie 2001 Alexei Durlescu a fost inclus în componența asociaților SRL „Into”, iar prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 10 ianuarie 2002 au fost operate modificări în actele de constituire a întreprinderii. Prin decizia Curții de Apel Economice din 11 decembrie 2007, menținute prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2008 s-a constatat ilegalitatea includerii lui Alexei Durlescu în componența fondatorilor SRL „Into” de către directorul întreprinderii Aramă Ion, toate actele fiind declarate nule.

Consideră reclamantii că este cert dovedit faptul că, pârâtul Ion Aramă deținând funcția de administrator al întreprinderii și având calitatea de asociat, a folosit bunurile societății în scop personal, respectiv sunt prezente toate temeiurile legale pentru a-l exclude din componența asociaților SRL „Into”.

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 07 noiembrie 2012 a fost atrasă în proces Natalia Aramă în calitate de intervenient accesoriu de partea pîrîtului Ion Aramă.

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 16 ianuarie 2013 a fost admisă spre judecare acțiunea reconvențională intentată de Ion Aramă împotriva lui Vladimir Terzi și Alexandru Terzi, intervenient accesoriu SRL „Into” cu privire la excluderea din rândurile asociaților.

În motivarea cererii reconvenționale Ion Aramă a indicat că Vladimir Terzi și Alexandru Terzi au devenit asociați ai SRL „Into” în temeiul contractului din 14 octombrie 1997 și deciziei Curții de Apel Economice din 11 decembrie 2007, rămase irevocabile prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2008. Din sensul pct. 1 din contractul din 14 octombrie 1997, rezultă că „Alexandru Terzi și Vladimir Terzi devin asociați ai SRL „Into” în condiții egale (părți egale) cu asociații-fondatori existenți, în construcția, exploatarea complexului de alimentare cu petrol, magazinului, spălătoriei, stației de deservire tehnică a transportului...”. Din sensul pct. 2.1.3 din Contract rezultă că „valoarea totală a lucrărilor efectuate la momentul întocmirii contractului este de 22000 dolari SUA”. Adică, asociații Ion Aramă și Natalia Aramă până la contractarea cu Vladimir Terzi și Alexandru Terzi au investit în SRL „Into” suma de 22000 dolari SUA. Din sensul pct. 2.4. din Contract rezultă că, „Vladimir Terzi și Alexandru Terzi se obligă să ofere mijloacele necesare, bani, materiale de construcție și altele, pentru a fi egali cu alți asociați ai SRL „Into” în participarea la construcția stațiunii de alimentare cu petrol, adică în capitalul social al SRL „Into”.

Menționează, că Vladimir Terzi și Alexandru Terzi nu și-au executat pe deplin obligațiile contractuale și statutare, depășind orice termen legal. După ce ei au obținut înregistrarea proprie, în registrul de stat, drept asociat al SRL „Into”, Vladimir Terzi

și Alexandru Terzi au căpătat nu doar drepturi, în raport cu SRL „Into”, ci și obligații statutare și legale. Prin procesul verbal al Adunării generale ordinare repetate a asociaților SRL „Into” din 19 mai 2012 s-a hotărât de a propune asociaților Vladimir Terzi și Alexandru Terzi să completeze aportul subscris până la data de 15 iunie 2012, contra sancțiunii excluderii lor, însă nu sau conformat acestei hotărâri.

Solicită Ion Aramă excluderea lui Vladimir Terzi și Alexandru Terzi din componența asociaților SRL „Into” cu încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 09 aprilie 2013 reclamantul-pîrît Ion Aramă, prin intermediul avocatului său Viorel Chetrușcă, a depus cerere de modificare a cererii reconvenționale, solicitînd rezolvirea contractului din 14 octombrie 1997 încheiat între SRL „Into” și Vladimir Terzi și Alexandru Terzi, excludere lor din rîndul asociaților.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 25 septembrie 2013 au fost respinse ca neîntemeiate atît acțiunea lui Vladimir Terzi și Alexandru Terzi, cît și acțiunea reconvențională a lui Ion Aramă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014 a fost restituită ca fiind tardivă cererea de apel depusă de Vladimir Terzi și Alexandru Terzi.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014 a fost respins apelul declarat de către Ion Aramă, Natalia Aramă și SRL „Into” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 29 ianuarie 2014, Vladimir Terzi și Alexandru Terzi au declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel cu remiterea pricinii la Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea cererii lor de apel.

Recurenții Vladimir Terzi și Alexandru Terzi în motivarea recursului au indicat că nu sunt de acord cu încheierea instanței de apel deoarece la data de 25 septembrie 2013, când a fost pronunțat dispozitivul hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău. S-au prezentat doar avocații lor, care nu i-au informat despre conținutul hotărârii și termenul de atac, astfel, încât abia la 21 octombrie 2013, când au primit hotărârea motivată a instanței de fond, au fost informați în ce termen urmează să depună apel.

Menționează că nu au studii juridice și nu sunt cunoscuți cu prevederile legale luând cunoștință cu hotărârea primei instanțe abia la 21 octombrie 2013, consideră că au respectat termenul de 30 zile, prevăzut de Codul de procedură civilă depunând apel la data de 20 noiembrie 2013.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin încheierea din 14 ianuarie 2014, Curtea de Apel Chișinău a dispus restituirea cererii de apel depusă de Vladimir Terzi și Alexandru Terzi, ca fiind depusă în afara termenului legal de declarare a apelului.

La adoptarea acestei soluții, instanța de apel și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, care statuează că instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Instanța de recurs reține că concluzia instanței de apel cu privire la depunerea apelului de către Primăria satului Mereni în afara termenului legal sunt justificate.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă actele dosarului, dispozitivul hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, prin care au fost respinse ca neîntemeiate atât acțiunea inițială a lui Vladimir Terzi și Alexandru Terzi, cât și acțiunea reconvențională a lui Ion Aramă, a fost emis și pronunțat la 25 septembrie 2013.

Cu toate acestea, Vladimir Terzi și Alexandru Terzi au depus cererea de apel împotriva acestei hotărâri numai la 20 noiembrie 2013, respectiv cu încălcarea termenului prevăzut de art. 362 alin. (1) CPC.

Instanța de recurs reține ca lipsită de suport susținerea recurenților referitor la faptul că hotărârea primei instanțe a fost pronunțată doar în prezența avocaților lor care nu i-au informat despre conținutul hotărârii, termenul de atac și că hotărârea motivată au primit-o la 21 octombrie 2013, din care motive consideră recurenții că apelul nu a fost depus tardiv.

Aceasta deoarece, după cum a fost menționat mai sus, termenul de 30 zile acordat pentru contestarea hotărârii, conform prevederilor art. 362 CPC, începe să curgă din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, iar alte excepții legislația nu prevede.

Mai mult, din materialele cauzei și anume din procesul-verbal al ședinței de judecată din 25 septembrie 2013 rezultă cu certitudine că Vladimir Terzi și Alexandru Terzi au fost prezenți la data pronunțării hotărârii primei instanțe și tot în aceiași zi instanța de fond le-a expediat părților copia dispozitivului hotărârii pronunțate (f.d. 207-208).

Așa fiind, este cert că recurenții, având la cunoștință despre conținutul dispozitivului hotărârii pronunțate la 25 septembrie 2013, precum și de termenul de atac al acesteia, astfel aceștia trebuiau să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), fapt, însă, ignorat de ultimii, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurenți sunt nejustificative, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Vladimir Terzi și Alexandru Terzi.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Terzi și Alexandru Terzi împotriva lui Ion Aramă, intervenientul accesoriu Natalia Aramă cu privire la excluderea asociatului din Societatea cu răspundere limitată „Into”, cererea reconvențională a lui Ion Aramă împotriva lui Vladimir Terzi și Alexandru Terzi intervenientul accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Into” cu privire la constatarea drept rezolvit contractul din 14 octombrie 1997 și excluderea din rândurile asociaților.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi